

Kortsemester cykling till Grisslehamn, Mariehamn och Ingarö.

GPSfärdspår och bilder finns på

<http://picasaweb.google.se/thurebjorck/AlandscycklingMaj2007#>

Tack vare EUs övertidsregler fick jag tillfälle att ta ett par dagar i anspråk för en vår/försommarcykling i slutet av maj 2007 till att uppleva en cykeltur med lättviktsstuk typ "credit card touring".

I slutet av mars fick jag ett stort diskbräck på höger sida i ländryggen som enligt magnetkameraundersökning och motoriskt och sensoriskt bortfall trycker på nervrötterna på korsryggsnivå S1, S2 och S3 dvs förlamar vaden och sätter ned känsligheten på laterala sidan av underbenet och i foten. Jag haltade fram på jobbet men en tröst i bedrövelsen var att det fortfarande gick bra att cykla till och från arbetet vilket innebär 17 mil per arbetsvecka. Efter en dryg månad började situationen sakta att förbättras och jag började planera olika cykelruttsalternativ för en två eller tredagars minisemester som ett avbrott i den hektiska maj-juni-perioden i familjen och på arbetet. Tillvaron borde te sig betydligt behagligare för trebarnsföräldrar om vi slapp maj och decembermånaderna.

Jag kollade vindriktningar och diverse logi och transportalternativ veckan innan min ledighet. Helst ville jag cykla från A till B i medvind och avsluta hemma. Jag var rätt sugen på en tur via nattbåt till Åbo och cykling och båtturer med skärgårdstrafiken via Åbolands och Ålands skärgårdar till fasta Åland men det visade sig stämma dåligt med tidtabeller och den tid jag hade tillgänglig. Dessutom tydde väderleksprognoserna på sydvästlig vindriktning. Spanade då in en tur från Jönköping tillbaka till hemmet i Stockholmsförorten Bagarmossen. Men jag brast i att förankra idén hos min kära hustru, som blev rejält anti när jag endast ett par timmar före avfärd presenterade upplägget med nattbuss till Jönköping, och planerad cyklingsstart klockan 4 på morgonen från Jönköping mot nordost, via mindre strakt trafikerade asfalterade vägar förbi bland annat Kisa, Söderköping, och med hjälp av vägfärjorna över Slätbaken, Bråviken och Skansundet vid Mörkö söder om Södertälje.

Hennes kroppsspråk stelnade och hon yttrade något om mitt mentala status som fick yngsta dottern att brista ut i förtvivlad gråt. Inte läge att fullfölja plan A alltså. Men jag hade en reservplanläggning:

Plan B.

Sov kvar hemma natten till fredagen. Efter en frukost vid 7 och ivägvinkning av barnen till skolan kunde jag klicka i skorna i pedalerna och trampa i väg 8:15 in mot Stockholms innerstad.

Väldigt mycket cyklister och smala alltför otillräckligt dimensionerade cykelbanor speciellt på Södermalm och genom centrum. Faktiskt det mest stressande under hela cykelturen. GPSen hade dessutom ovanan att stänga av sig vid gupp i vägbanan. Kände igen fenomenet (som uppträder om man har något smalare R6-batterier än ordinärt) sedan tidigare och passade på att fixa det med lite papper när jag tog en morgonfika och fyllde dricksvattenflaskan hos Statoil i Mörby/Djursholm. Mindre trafik på vägen genom Enebyberg och Täby upp till Vallentuna men inte lätt att följa cykelstråket norrut trots skyltningen. Förmodligen måste man både ha papperskarta och vara uppmärksam på skyltningen för att inte frekvent bli osäker på vilken sida av bilkörbanorna man förväntas färdas. Stockholms

kommun har i år tagit fram en ambitiös gratis cykelkarta över Storstockholms centralare delar men den hade jag inte med mig och den täcker inte Täby och norrut. När jag passerat Vallentuna kommer jag ut på den Roslagiska landsbygden och får upp farten i den behagliga medvinden. Ett par gröngölingar passerar tätt framför cykeln och näktergalar filar fortfarande under förmiddagen på sina revirläten i buskagen. Drillande ängslärkor, tofsvipor, korpar samt en kärr/ängshök över fälten. Lite svalt väder kring 15 grader och halvmulet. Ofta P1 i freestylerradios hörlurar som sällskap. I och med att de flesta bilisterna kör motorvägen/motortrafikleden mot Norrtälje så är de andra vägarna upp mot Rimbo glest trafikerade. Men vidare norrut kustvägen mot Hallstavik och Östhammar så ökar trafiken. Några långtradare passerar väl tätt med rejäla luftvirvlar som tar tag i cykeln. Sällan vägrenar numera på de asfalterade svenska vägarna. Jag hade inte spanat in någon rutt via glesare trafikerade vägar då jag varit osäker på vila marginaler jag skulle ha till färjan Grisslehamn-Eckerö. Visste dock att huvudvägen via Älmsta inte är speciellt bred varför jag valde den nordligare sträckningen via Skebokvarn och över Vaddösund via Trästabron. Anlände till Grisslehamn med en dryg timmes tid kvar till 15-färjans avgång. Utnyttjade tiden till ett besök vid Albert Engströms ateljé och ett uppfriskande bad i Ålands hav intill. Bytte cykeltröjan mot en kortärmad skjorta och avnjöt Eckerölinjens utmärkta smörgåsbord. Svalare väder på tidiga kvällen på Åland och mindre utslagna trän. Märker att man är utomlands när man ser det lite annorlunda byggnadsstilarna och andra fasadfärger än på svenska sidan. Upptäcker att det finns en skyltad cykelled som ofta följer lite kurvigare och mindre vägar än huvudvägen mot Mariehamn. Ringer på mobilen till Gästhemmet Kronan i Mariehamn som har vandrarhemsstandard och kan boka ett rum. Mycket lite bilar på de åländska vägarna nu på fredagskvällen. Ser bland annat sångsvan rådjur, knipor och småkrak längs färdrutten. Rikligt med blommor bland annat Vitsippor, Adam och Eva samt midsommarblomster. Vackert med den röda Rapakivigraniten. När jag anländer till Mariehamn har jag cyklat 13 mil på svenska sidan och 4 mil på Åland.

Nästa morgon blir tidig.

Morgonfärjan Mariehamn-Kapellskär avgår redan klockan 7 finsk tid dvs 6 svensk sommartid. Rätt många resenärer på båten. Fösta sittningen vid frukostbuffén är fullbokad. Jag hade lämnat gästhemmet för tidigt för att kunna ha ätit frukosten där. Vid andra sittningen i frukostmatsalen placeras jag tillsammans med en ålänning i 25-årsåldern. Han skall till Stockholm för att shoppa efter löningen. Utbudet och priserna i Mariehamn och det faktum att affärerna där stänger redan vid 14-tiden på lördagen tror han gör att många från Åland väljer att lördagsshoppa i Stockholm. Tätt dimma och grått på havet. Även grått och kyligt samt en pinande sydvästlig vind när jag cyklar den första milen på den breda raka asfaltvägen på Rådmansö. Efter bron norr om Håtö tar jag av på småvägar mestadels med grusbeläggning via Spillersboda. Kan nu ta av mig vindjacka och långa tights. Solen gassar när jag lämnar dimmolnen i havsbandet bakom mig och jag får idag slita lite mer till följd av varmare väder och motvinden.

Följde min inprogrammerade GPS-rutt vilket huvudsakligen fungerar utmärkt men får göra en omväg vid Marholmen norr om Solö där gårdens ägare spärrat vägen med låsta grindar. Trångt och obehagligt snabb och närgången biltrafik på Furusundsvägen och på kustvägen ned till Mora vägskäl. Där tar jag av på glest trafikerade och krokiga vägar via Bergshamra och Riala i riktning mot Brottby. Nu ringer hustrun på mobilen och berättar att vi missuppfattat datum och är bjudna till Ingarö på eftermiddagen idag och inte på söndagen som vi antecknat på almanackan på kylskåpet hemmavid. OK nu blev det ändring i ruttplaneringen. Skulle jag välja att cykla via Vaxholm eller Stockholm? Översikten blir rätt

dålig med GPSens lilla kartdisplay och jag valde Vaxholmsvarianten för att få för mig lite mera ovanliga vyer och vägavsnitt. Valde nu att ta vägen öster om Garnsviken och när jag svettades och flåsade i värsta uppførsbacken med en brant stigning ringde telefonen och våra värdar önskade numret till hustrun för att kunna ge henne vägbeskrivning till Eknäs längst ut i sydost på Ingarö. Trevliga vägar kring Åkersberga men när jag kom ut på den breda och raka vägen mot Vaxholm var det rätt otrevligt med snabb, tät och inte speciellt hänsynstagande motorcykel och biltrafik på väg ut mot skärgården. Borde ha tagit omvägen runt Bogesundslandet men kände att jag borde anlända inte alltför sent ut till Ingarö varför jag tog rakaste vägen till färjeläget. Hann med glass och att fylla på vattnet i hamnen i Vaxholm innan färjan lade ut. På kustjägarbasen och KA1s gamla ö Rindö byggs det nu en hel del nya bostäder. Säkert rätt lockande för många att bo här ute i idyllen och pendla med Waxholmsbåt in till arbetet i Stockholms city.

Här ute finns en cykelled som slingrar lite idylliskt mellan de gamla grosshandlarvillorna. Motsvarande cykelled skulle verkligen vara på sin plats mellan Vaxholm och Viggbyholm utan att ta alltför lång omväg via Bogesundslandet med rätt mycket upp och nedförsbackar. Efter färjan Rindö-Värmdö var det befriande gles biltrafik. Men även på Värmdö och Ingarö är det bilen och motorcyklarna som regerar. Men det byggs en del cykelvägar i takt med att befolkningen i kommunen ökar raskt. Lite seg i benen efter all motvind anlande jag till föreningsbastun vid Eknäs där jag kunde ta ett efterlängtat dopp i havet och kalasa på nyryckt strömming.

Thure Björck